

"Jag skriker om min kärlek till den personliga friheten"

Samvetsfrihet? Nej! - Hur mycket ont har inte detta beklagliga misstag medfört för såväl folk som enskilda, då det tillåter att man handlar mot sina innersta ingivelser.

”Samvetenas” frihet däremot - ja! Det betyder att man är skyldig att följa sina inre befallningar ... men först efter att ha fått en grundlig utbildning! (Plogfåran, nr. 389)

8 augusti

När jag under mina år som präst har talat - eller snarare skrikit - om min kärlek till den personliga friheten, har jag ibland märkt att vissa reagerat med misstro, som om de misstänkte att mitt försvar för friheten skulle kunna utgöra en fara för tron. Sådana klenmodiga personer behöver inte oroa sig. Den enda frihet som är ett övergrepp mot tron är en feltolkad frihet, en frihet utan mål, utan objektiva principer, en frihet som är laglös och oansvarig. Med ett enda ord: lösaktighet. Tyvärr är det vad vissa förespråkar och deras anspråk utgör verkligen ett hot mot tron.

Det är därför som det är oegentligt att tala om *samvetsfrihet*, om man med det menar att det skulle kunna vara moraliskt rätt för någon att

avvisa Gud. Vi har redan sett att det står i vår makt att motsätta oss Guds frälsningsplan. Det står i vår makt, men vi bör inte göra det. Om någon intog den ståndpunkten medvetet skulle han synda genom att bryta mot det första och viktigaste budet: *"Du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta."*

Jag försvarar av all min kraft *samvetenas frihet* som betyder att ingen rätteligen kan hindra någon från att tillbe Gud. Den legitima längtan efter sanningen måste respekteras. Människan har en allvarlig plikt att söka Gud, att känna Honom och tillbe Honom, men ingen här på jorden får ta sig friheten att ålägga sin nästa att utöva en tro som han saknar. Och på samma sätt kan ingen göra anspråk på att ha rätt att kränka dem som har fått tron från Gud.

Vår heliga moder Kyrkan har alltid tagit friheten i försvar och alltid förkastat fatalism, såväl i dess gamla som dess modernare versioner. Hon har påpekat att varje människa är herre över sitt eget öde, på gott och ont: *och de som har gjort vad gott är, kommer att gå till det eviga livet; och de som har gjort vad ont är, till den eviga elden.* (Guds vänner, nr. 32-33)

---

pdf | Dokument automatiskt skapad från <https://opusdei.org/sv-se/dailytext/jag-skriker-om-min-karlek-till-den-personliga-frih/> (2025-04-05)